

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

De Secta Sadducæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

simul misit sicarios in Gazam, ut tertium quoque filium Ioannem tollerent; qui autem in tempore monitus eos antevertit ipsosque occidit.

Atque hinc cum vita Simonis sacra veteris Testamenti Historia omnino desinit; nam gesta, bella, & virtutes Joannis, ex quo factus est Princeps Sacerdotum post Patrem suum, scripta quidem fuerunt in libro dierum Sacerdotii eius, sed liber ille interit. quare deinceps unicus in Historia Judaica Dux erit Josephus Judæus à lib. 13. antiquitatum c. 14. & sequentibus. quam antequam prosequamur, de Judæorum hæresibus ac Synagogis pauca referemus.

Finis sacre veteris Testamenti Historix. c. ult. v. 23. & 24.

De Judæorum Hæresibus.

Joannis ferè tempore ortæ sunt inter Judæos duæ præcipuæ hæreses sive sectæ Sadducæorum & Pharisæorum; quibus accesserunt duæ aliæ Scribarum & Herodianorum tunc, cum Christus suam doctrinam prædicaret, maximè vigentes.

De Secta Sadducæorum.

Sadducæi à Sadoc sectæ Principe appellati dicebant non esse resurrectionem mortuorum; neque Angelum neque spiritum. sed & animas unà cum corporibus simul & eodem tempore extingui putabant. In reliquis sentiebant cum Samaritis; nisi quòd, Judæi cum essent, Jerosolymis Sacrificia facerent. Huic sectæ adhærebant non quidem multi, sed tamen dignitate præcipui, ut Principes Sacerdotum & ferè Optimates Judæorum, libertatem carnis præ aliis sectantes.

De Secta Pharisæorum.

Pharisæi ab Hebraica voce Phares latinè Separatio ita nominati, eò quòd ab aliis separati essent doctrina, sanctitate, habitu, omnia, quæ Sadducæi negabant, admisere; multas tamen inanes cæremonias, superfluos ritus ac supersticiosas traditiones obser-